

Suzuki-gebaseerde riglyne vir orrelonderrig: 'n kritiese ontleding

deur

Adriaan Hermanus Steyn

Voorgelê ter gedeeltelike vervulling van die vereistes vir die graad

Doktor in Musiek (Uitvoerende Kuns)

Fakulteit Geesteswetenskappe

Departement Musiek

Universiteit van Pretoria

Pretoria

April 2009

Promotor: Prof WD Viljoen

Bedankings

Opregte dank word uitgespreek teenoor die volgende:

- Prof Wim Viljoen, vir sy bekwame leiding en waardevolle insette;
- Prof Heinrich van der Mescht, vir sy insette tydens die voorbereiding van die navorsingsvoorstel;
- Gunilla Rönberg (Swede), vir haar gewilligheid om inligting aangaande die Suzuki-orreelmetode per epos te verskaf asook die foto's;
- Dr Suzette Schulz vir haar professionele raad en insette, veral ten opsigte van kinderontwikkeling;
- Dr Greg Cunningham (Australië) vir sy waardevolle insette as onderwyskundige en musikus;
- James Kitching, van die UNISA-biblioteek, vir die hulp met literatuursoektogte en die taalkundige versorging van die skripsie;
- Die biblioteekpersoneel van die UP-musiekdepartement;
- Leonie du Bruyn, vir die versorging van die notevoorbeelde;
- Al my vriende, familie, kollegas en studente vir die ondersteuning, aanmoediging en belangstelling;
- Die NG Gemeente Lynnwood, vir die vergunning van studieverlof.

SOLI DEO GLORIA

Opsomming

Orrelonderrig word tradisioneel eers vanaf ongeveer dertien- of veertienjarige ouderdom aangebied. Vir toelating tot die studie word 'n gevorderde vaardigheid in klawerbordspel vereis asook die nodige fisieke bou wat pas by die afmetings van die instrument.

Die afname in orrelstudentgetalle wat die afgelope aantal jare op sekondêre- sowel as tersiêre vlak opgemerk word, vereis 'n dringende ondersoek na alternatiewe metodes om orrelonderrig meer toeganklik vir 'n leerder op 'n jonger ouderdom te maak.

Alternatiewe orrelmetodes wat nie bogenoemde klawerbordvaardigheid as 'n vereiste stel nie, word sedert 1990 in lande soos Brittanje, Verenigde State van Amerika, Nederland en Swede toegepas. Alhoewel hierdie metodes bedoel is vir onderrig aan jong spelers sowel as die volwasse beginner, is die Suzuki-orrelmetode in hierdie navorsingstudie geïdentifiseer as die enigste metode tot op datum wat onderrig in manueel- en pedaalspel insluit en wat geskik is vir die jonger leerder wat selfs oor geen leesvaardigheid beskik nie.

'n Kritiese evaluering van die Suzuki-orrelmetode het gelei tot die formulering van riglyne om orrelonderrig aan leerders op 'n vroeër ouderdom moontlik te maak. Deur die orrel meer toeganklik te maak word 'n liefde vir die instrument en die unieke klank daarvan by die jong leerder gekweek. Die mening bestaan ook dat 'n koördinasievermoë, wat een van die primêre vereistes vir suksesvolle orrelonderrig is, makliker op 'n jonger ouderdom aangeleer kan word.

Met inagneming van die onderskeie ontwikkelingsfases van die jong kind en deur die nodige aanpassings in die wyse van aanbieding, fisiese

veranderinge aan die instrument, asook die keuse van onderrigmateriaal, kan die afname in belangstelling in orrelonderrig teëgewerk word. Hierdie alternatiewe sieninge kan sodoende 'n bydrae lewer tot die voortbestaan en behoud van orrelonderrig.

Verdere navorsing is egter nodig om die praktiese toepassing van hierdie riglyne in 'n Suid-Afrikaanse milieu deur middel van 'n empiriese ondersoek te toets.

Sleutel terme

Alternatiewe orrelonderrig

Kinderontwikkeling

Orrelmetodiek

Orrelonderrig

Orrelpedagogiek

Suzuki-orrelmetode

Tradisionele orrelonderrig

Abstract

In a traditional context, organ tuition usually commences around the age of thirteen or fourteen. In addition to this age prerequisite, an advanced level of keyboard skills is mandatory as well as prospective students' commensurate physical development in order for them to negotiate the dimensions of the organ console successfully.

The general decline in the number of organ students in recent years at secondary and tertiary levels has given rise to an urgent review of alternate approaches to organ teaching which are more accessible to future younger organ students.

Approaches that eschew advanced keyboard technique have been used in Britain, the United States of America, the Netherlands and Sweden since 1990. While these organ teaching methods are suitable for young as well as adult beginners, the Suzuki Organ Method highlighted in this study is the only approach to this date that includes manual and pedal technique and that is appropriate for younger students who may not have yet begun to read.

In this study, a critical evaluation of the Suzuki Organ Method has led to the development of achievable guidelines for organ method strategies for young students. In so doing, playing the organ is made far more accessible to younger organists as well as developing in them a love for the instrument and an appreciation of its unique sound. This study further recommends that as co-ordination is one of the primary requirements for the successful study of the organ, it is easier to learn this skill at a younger age.

It is possible to stem the decline in organ students by taking into account a number of factors, including the various developmental phases of the young

child, appropriate adaptations in approaches to teaching, physical modifications to the instrument and the choice of teaching material. In so doing, this alternate method might contribute to a continuation of organ teaching.

Ongoing empirical research will be necessary to determine the practical application of these guidelines in a South African context.

Key terms

Alternate organ teaching methods

Child development

Organ pedagogy

Organ teaching approaches

Organ teaching methods

Suzuki Organ Method

Traditional organ teaching

INHOUDSOPGAWE

HOOFSTUK 1

INLEIDING

1.1	Motivering vir die navorsingstudie	1
1.2	Doel van die navorsing	4
1.3	Probleemstelling	6
1.4	Afbakening van die studie	6
1.5	Navorsingsmetodologie	8
1.6	Slot	8

HOOFSTUK 2

KINDERONTWIKKELING EN ORRELONDERRIG

2.1	Inleiding	9
2.2	Fisieke groei	12
2.2.1	Algemene ontwikkeling	12
2.2.1.1	3-6 Jaar	13
2.2.1.2	6-9 Jaar	13
2.2.1.3	9-14 Jaar	14
2.2.1.4	Seuns	14
2.2.1.5	Dogters	15
2.2.2	Fisieke ontwikkeling en orrelespel	15
2.3	Intellektuele ontwikkeling	18
2.3.1	Psigometriese benadering	18
2.3.2	Kognitiewe benadering	19
2.3.3	Intellektuele ontwikkeling en orrelespel	23
2.4	Sosiale- en emosionele ontwikkeling	26
2.4.1	Onderwyser-leerderverhouding	26
2.4.2	Ouer-kindverhouding	28
2.4.3	Verhouding met maats	29
2.4.4	Sosiale- en emosionele ontwikkeling en orrelespel	30
2.5	Opsomming	31

HOOFSTUK 3

TRADISIONELE ORRELONDERRIG

3.1	Tradisionele orrelonderrig	39
3.2	Verwantskap met vorige studies	42
3.3	Kriteria vir die vergelyking van die tradisionele orrelmetodes	45
3.4	Flor Peeters: <i>Ars organi</i>	45
	3.4.1 Voorvereiste	46
	3.4.2 Vertrekpunt van tegniese oefeninge	46
	3.4.3 Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	47
	3.4.4 Ontwikkeling van koördinasie	48
	3.4.5 Verskeidenheid van style	48
	3.4.6 Voorskrifte en vertolkingstekens	49
	3.4.7 Algemene opmerkings	50
3.5	Harold Gleason: <i>Method of Organ Playing</i>	51
	3.5.1 Voorvereiste	51
	3.5.2 Vertrekpunt van tegniese oefeninge	52
	3.5.3 Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	53
	3.5.4 Ontwikkeling van koördinasie	54
	3.5.5 Verskeidenheid van style	54
	3.5.6 Voorskrifte en vertolkingstekens	54
	3.5.7 Algemene opmerkings	55
3.6	Ritchie & Stauffer: <i>Organ Technique: Modern & Early</i>	56
	3.6.1 Voorvereiste	56

3.6.2	Vertrekpunt van tegniese oefeninge	57
3.6.3	Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	58
3.6.4	Ontwikkeling van koördinasie	58
3.6.5	Verskeidenheid van style	59
3.6.6	Voorskrifte en vertolkingstekens	59
3.6.7	Algemene opmerkings	59
3.7	Verwantskap tussen die drie tradisionele orrelmetodes	60
3.7.1	Voorvereiste	61
3.7.2	Vertrekpunt van tegniese oefeninge	61
3.7.3	Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	63
3.7.4	Ontwikkeling van koördinasie	65
3.7.5	Verskeidenheid van style	65
3.7.6	Voorskrifte en vertolkingstekens	67
3.8	Ander tradisionele metodes	67
3.8.1	Richard Enright: <i>Fundamentals of organ playing</i>	67
3.8.2	Rolf Schweizer: <i>Orgelschule</i>	69
3.8.3	C.H. Trevor: <i>The Oxford organ method</i>	70
3.8.4	Anne Marsden Thomas: <i>A Graded Anthology for Organ</i>	72
3.9	Opsomming	75

HOOFSTUK 4

ALTERNATIEWE ORRELONDERRIG

4.1	Basiese uitgangspunte	77
4.2	Alternatiewe orrelmetodes	77
4.2.1	David Sanger: <i>Play the organ</i>	77
4.2.1.1	Voorvereiste	78
4.2.1.2	Vertrekpunt van tegniese oefeninge	78
4.2.1.3	Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	79
4.2.1.4	Ontwikkeling van koördinasie	81
4.2.1.5	Verskeidenheid van style	81
4.2.1.6	Voorskrifte en vertolkingstekens	81
4.2.1.7	Algemene opmerkings	82
4.2.2	Christiaan Ingelse: <i>Organo Pleno</i>	82
4.2.2.1	Voorvereiste	83
4.2.2.2	Vertrekpunt van tegniese oefeninge	83
4.2.2.3	Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	84
4.2.2.4	Ontwikkeling van koördinasie	85
4.2.2.5	Verskeidenheid van style	87
4.2.2.6	Voorskrifte en vertolkingstekens	87
4.2.2.7	Algemene opmerkings	87
4.4	4.2.3 Gunilla Rönnerberg: <i>Suzuki Organ School</i>	88
4.2.3.1	Voorvereiste	88

4.2.3.2	Vertrekpunt van tegniese oefeninge	88
4.2.3.3	Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	89
4.2.3.4	Ontwikkeling van koördinasie	90
4.2.3.5	Verskeidenheid van style	91
4.2.3.6	Voorskrifte en vertolkingstekens	91
4.3	Verwantskap tussen die alternatiewe orrelmetodes	92
4.3.1	Voorvereiste	92
4.3.2	Vertrekpunt van tegniese oefeninge	92
4.3.3	Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	93
4.3.4	Ontwikkeling van koördinasie	94
4.3.5	Verskeidenheid van style	95
4.3.6	Voorskrifte en vertolkingstekens	95
4.4	Vergelyking met tradisionele orrelmetodes	95
4.4.1	Voorvereiste	96
4.4.2	Vertrekpunt van tegniese oefeninge	96
4.4.3	Uiteensetting en samestelling van tegniese oefeninge	97
4.4.4	Ontwikkeling van koördinasie	97
4.4.5	Verskeidenheid van style	97
4.4.6	Voorskrifte en vertolkingstekens	98
4.5	Opsomming	98

HOOFSTUK 5

DIE SUZUKI-FILOSOFIE EN -BENADERING

5.1	Die Suzuki-filosofie	101
5.2	Suzuki-orrelonderrig	105
5.2.1	Ontstaan en ontwikkeling van die metode	105
5.2.2	Basiese beginsels en doelwitte van die metode	106
5.2.2.1	Die kweek van 'n liefde vir die instrument	107
5.2.2.2	Die aanleer van 'n luistervaardigheid	108
5.2.2.3	Onderrig met aandag aan klankproduksie	109
5.2.2.4	Die ontwikkeling van tegniese vaardighede	110
5.2.2.5	Die ontwikkeling van 'n leesvaardigheid	116
5.2.3	Kursusinhoud	118
5.2.3.1	Volume 1	118
5.2.3.2	Volume 2	119
5.2.3.3	Volume 3	120
5.2.3.4	Volume 4	120
5.2.4	Bespreking van die kursusinhoud	121
5.2.4.1	Volume 1	121
5.2.4.2	Volume 2	129
5.2.4.3	Volume 3	133
5.2.4.4	Volume 4	138
5.3	Kriteria vir die ontleding van die Suzuki-orrelmetode	141
5.4	Ontleding van die Suzuki-orrelmetode	142

5.4.1 Uiteensetting van onderrigmateriaal	142
5.4.2 Basiese tegniese aspekte	143
5.4.3 Ontwikkeling van koördinasie-vaardighede	144
5.4.4 Eietydse speeltegnieke	145
5.4.5 Verskillende styltydperke	146
5.4.6 Aanwysings en vertolkingstekens	146
5.4.7 Leesvaardigheid en bladleesvermoë	147
5.4.8 Die rol van die ouer	148
5.5 Opsomming	150

HOOFSTUK 6

GEVOLGTREKKINGS EN AANBEVELINGS

6.1	Gevolgtrekkings van die analisering van die Suzuki-orrelmetode	155
6.2	Aanbevelings vir die orrelonderwyser	159
6.3	Aanbevelings vir toekomstige navorsing	167
6.4	Slot	168

	BIBLIOGRAFIE	170
--	---------------------	-----